

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ การเปิดรับสาร การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจรายการ “ ถอดรหัส” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อรายการ “ ถอดรหัส ” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” กับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เปรียบเทียบการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน
5. เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อรายการ “ ถอดรหัส ” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน
6. เปรียบเทียบการใช้ประโยชน์จากรายการ “ ถอดรหัส ” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งเป็นการวัดตัวแปรเพียงครั้งเดียว (One – Shot Descriptive) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่ชมรายการ “ ถอดรหัส” ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 402 คน รายงานผลการวิจัยโดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง การเปิดรับชม ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์ สำหรับการทดสอบสมมติฐาน ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

(Pearson' s Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้ T-Test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA เพื่อทดสอบความแตกต่างของตัวแปร

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

1.1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมี 402 คน มีสัดส่วนของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุ 26-30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และเป็นพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 5,001-10,000 บาท

1.2 การเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส”

กลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งหนึ่งเปิดรับรายการโทรทัศน์โดยเฉลี่ย 1-3 ชั่วโมงต่อวัน รองลงมาเปิดรับรายการโทรทัศน์ประมาณ 30 – 59 นาทีต่อวัน สำหรับความบ่อยครั้งในการชมรายการ “ ถอดรหัส” นั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประมาณ 1 ใน 4 ชมบ้าง (1 ครั้ง/เดือน) กลุ่มตัวอย่างเกือบ 2 ใน 5 จะติดตามชมรายการนี้มานาน 1 - 2 ปี ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการชมรายการคือ เลือกชมเฉพาะช่วงที่มีเนื้อหาที่ตนเองสนใจ และเปิดสลับไปสลับมากับช่องอื่นเมื่อมีโฆษณา กลุ่มตัวอย่างเกือบ 3 ใน 4 รู้จักรายการ “ ถอดรหัส” ผ่านทางสื่อโทรทัศน์มากที่สุด ส่วนสื่อที่มีการเปิดรับน้อยที่สุด ได้แก่ สื่อวิทยุ นอกจากนี้กว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง จะชมรายการนี้พร้อมกับสมาชิกภายในครอบครัว และสาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกชมรายการนี้เพราะ ต้องการทราบข้อมูลที่เจาะลึกในแต่ละประเด็นที่น่าสนใจ และเหตุผลอันดับรองลงมา คือ เพื่อต้องการทราบสถานการณ์ที่เกิดขึ้นภายในสังคม

1.3 ความพึงพอใจจากการชมรายการ “ ถอดรหัส ”

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพึงพอใจรายการ “ ถอดรหัส” โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับสูง โดยมีความพึงพอใจต่อลักษณะการนำเสนอที่ไม่เกรงกลัวอิทธิพลมากที่สุด รองลงมา คือ การนำเสนอประเด็นที่เจาะลึกสภาพปัญหาต่างๆ

1.4 ความสนใจในประเด็นของเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ “ ถอดรหัส”

สำหรับประเด็นเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ “ ถอดรหัส” พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจในประเด็นอาชญากรรม และประเด็นการคอร์รัปชันมากที่สุด รองลงมา มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ประเด็นวัยรุ่น ส่วนประเด็นที่กลุ่มตัวอย่าง ให้ความสนใจน้อยที่สุด คือ ประเด็นเรื่องมลพิษ สำหรับความสนใจในประเด็นของเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ “ ถอดรหัส” โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับปานกลาง

1.5 การใช้ประโยชน์จากการชมรายการ “ ถอดรหัส ”

โดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส” ในระดับสูง รายการนี้ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับประเด็นปัญหาต่างๆ ในสังคมให้กับกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด รองลงมา มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ทำให้ทราบข้อเท็จจริงของเรื่องราวที่นำเสนอมากขึ้น

2. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 การเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับ การใช้ประโยชน์จากรายการ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” มีความสัมพันธ์กับ การใช้ประโยชน์จากรายการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ หากประชาชนในเขต กรุงเทพมหานครมีการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” มาก จะมีการนำข้อมูลหรือสาระจากทางรายการ ไปใช้ประโยชน์มาก ในทางตรงกันข้าม หากประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” น้อย จะมีการนำข้อมูล หรือ สาระจากทางรายการไปใช้ประโยชน์น้อย จึงสอดคล้อง กับสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 2 การเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับ ความพึงพอใจต่อรายการ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” มีความสัมพันธ์กับ ความ พึงพอใจต่อรายการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ หากประชาชนในเขต กรุงเทพมหานครมีการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” มาก จะมีความพึงพอใจต่อรายการมาก ในทาง ตรงกันข้าม หากประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” น้อย จะมีความ พึงพอใจต่อรายการน้อย จึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 3 ความพึงพอใจต่อรายการ “ ถอดรหัส ” ของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับ การใช้ประโยชน์จากรายการ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อรายการ “ ถอดรหัส ” มีความ สัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากรายการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่กำหนดไว้ กล่าวคือ หากประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครความพึงพอใจต่อ รายการมาก จะมีการใช้ประโยชน์จากรายการมาก ในทางตรงกันข้าม หากมีความพึงพอใจต่อ รายการน้อย จะมีการใช้ประโยชน์จากรายการน้อย และความพึงพอใจมีความสัมพันธ์กันใน ระดับสูง กับการใช้ประโยชน์จากรายการ “ ถอดรหัส ”

สมมติฐานข้อที่ 4 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะทางประชากรต่างกัน มีการเปิดรับรายการ “ถอดรหัส” ต่างกัน

เพศ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผู้ชมรายการเพศชายและเพศหญิง มีการเปิดรับรายการ “ถอดรหัส” ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

อายุ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีการเปิดรับรายการ “ถอดรหัส” ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

การศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการเปิดรับรายการ “ถอดรหัส” แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีการเปิดรับรายการ มากกว่าผู้ที่จบมัธยมปลาย ปวช. หรือปริญญาตรี ระดับ จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4

อาชีพ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน มีการเปิดรับรายการ “ถอดรหัส” ไม่แตกต่างกัน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 4

รายได้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่างกัน มีการเปิดรับรายการ “ถอดรหัส” แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 15,001-20,000 บาท มีการเปิดรับรายการ “ถอดรหัส” มากกว่า ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาท จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานข้อที่ 5 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะทางประชากรต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการ “ ถอดรหัส ” ต่างกัน

เพศ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผู้ชมรายการเพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจต่อรายการ “ ถอดรหัส ” ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อรายการ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

อายุ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความพึงพอใจต่อรายการ “ ถอดรหัส ” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

การศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการ “ ถอดรหัส ” แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อทดสอบรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe แล้ว ไม่พบคู่ที่แตกต่าง จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

อาชีพ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการ “ ถอดรหัส ” ไม่แตกต่างกัน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 5

รายได้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการ “ ถอดรหัส ” แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001 – 15,000 บาท มีความพึงพอใจต่อรายการมากกว่า ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 35,000 บาทขึ้นไป จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

สมมติฐานที่ 6 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะทางประชากรต่างกันมีการใช้ประโยชน์จากรายการ “ ถอดรหัส ” ต่างกัน

เพศ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผู้ชมรายการเพศชายและเพศหญิง มีการใช้ประโยชน์จากรายการ “ ถอดรหัส ” ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากรายการ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6

อายุ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า การใช้ประโยชน์จากรายการ “ ถอดรหัส ” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6

การศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายการ “ ถอดรหัส ” แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีการใช้ประโยชน์จากรายการมากกว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา ปวส. หรือ ปริญญาตรี จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6

อาชีพ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายการ “ ถอดรหัส ” ไม่แตกต่างกัน จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 6

รายได้

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการ “ ถอดรหัส ” แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 10,001 – 15,000 บาท มีการใช้ประโยชน์จากรายการมากกว่า ผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 35,000 บาทขึ้นไป จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6

อภิปรายผลการวิจัย

จากสมมติฐานข้อที่ 1 การเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์

ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า การเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ โดยผู้ชมรายการที่มีการเปิดรับชมรายการ “ ถอดรหัส ” มาก ซึ่งพิจารณาจากความบ่อยครั้งในการชมรายการ จะมีการนำข้อมูลหรือสาระจากทางรายการไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ มาก ส่วนผู้ชมรายการ ที่มีการเปิดรับชมรายการน้อย ก็จะมีการนำข้อมูลหรือสาระจากทางรายการไปใช้ประโยชน์น้อย

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก รายการ “ ถอดรหัส ” เป็นรายการประเภทสารคดีเชิงข่าว เพราะฉะนั้นประเด็นต่างๆ ที่นำเสนอในรายการนั้น โดยส่วนมากเป็นประเด็นจากข่าวที่เป็นกระแสของสังคม และอยู่ในความสนใจของประชาชนในขณะนั้น โดยเฉพาะประเด็นทางด้านสังคมที่มีการนำเสนอผ่านทางรายการค่อนข้างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการนำเสนออย่างเจาะลึก และตีแผ่ในหลายแง่มุม รวมทั้งสร้างเสริมทัศนคติและมุมมองใหม่ให้กับผู้ชมรายการ และจากผลการวิจัยนี้ พบว่าประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อได้รับชมรายการแล้ว จะมีการใช้ประโยชน์จากรายการในด้าน เพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับประเด็นปัญหาของสังคม มากที่สุด รองลงมาคือ ทราบข้อเท็จจริงของเรื่องราวที่นำเสนอ และ ทราบสภาพปัญหาต่างๆ อย่างเจาะลึก ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับเหตุผลส่วนใหญ่ในการเลือกรับชมรายการ (ตารางที่ 12) คือ ต้องการทราบข้อมูลที่เจาะลึก

จากที่กล่าวมาข้างต้น เห็นได้ว่า ผู้ชมรายการในฐานะผู้รับสาร ตามแนวทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ จะเป็นผู้เลือกเปิดรับ รายการที่สามารถสนองความต้องการและให้ความพอใจแก่ตนเป็นหลัก บุคคลแต่ละคนย่อมมีวัตถุประสงค์ มีความตั้งใจในการเปิดรับสื่อแตกต่างกันไป ดังนั้น การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจึงแตกต่างกันไปด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ แคทซ์และคณะ (Katz and Others, 1973) ที่ได้เสนอไว้ว่า ผู้รับสารจะมีสภาวะทางสังคมและจิตใจ ซึ่งก่อให้เกิดความต้องการและจำเป็นของบุคคล และเกิดมีความคาดหวังจากสื่อมวลชนหรือแหล่งสาร จึงนำไปสู่การเปิดรับสื่อมวลชนในรูปแบบต่างๆ อันจะก่อให้เกิด การได้รับความพึงพอใจตามที่ต้องการและผลอื่นๆ ที่ตามมา ซึ่งยูล เบ็ญจรงค์กิจ (2534) ได้อธิบายเพิ่มเติมไว้ในทฤษฎีว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนของบุคคลเกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการ อันเกิดจากพื้นฐานด้านจิตใจของบุคคลนั้นๆ และประสบการณ์ที่บุคคลนั้น

ได้รับจากสถานการณ์ของเขา แม้ว่าการใช้สื่อมวลชนนั้น จะไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับความต้องการต่างๆ ด้านของมนุษย์ แต่ก็น่าจะเกี่ยวข้องกับความต้องการบางอย่าง

นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีการใช้ประโยชน์จากรายการ “ ถอดรหัส ” ในระดับที่สูง อันได้แก่ รายการตอบสนองความสนใจต่อประเด็นที่อยากรู้ ทำให้มีโลกทัศน์ที่กว้างไกลขึ้น เป็นการเรียนรู้และศึกษาด้วยตนเอง มีความรู้เท่าทันบุคคลรอบข้างมากขึ้น และนำความรู้ที่ได้มาเป็นแนวทางไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นอีก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการแสวงหาข่าวสารของ ชาร์ลส์ แอตคิน (Charles Atkin, 1978) ที่ว่า ความต้องการข่าวสารนั้นเกิดจาก ความไม่รู้หรือไม่แน่ใจ (Uncertainty) ของปัจเจกบุคคล ที่มาจากการมองเห็นความไม่สอดคล้องกันระหว่างระดับของปัจเจกบุคคลขณะนั้น กับระดับความต้องการที่อยากรู้สิ่งแวดล้อมภายนอก (Extrinsic Uncertainty) ยิ่งเป็นเรื่องสำคัญก็ยิ่งอยากมีความรู้ ความไม่แน่ใจสูง ทั้งนี้ ข่าวสารที่ลดความไม่รู้ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมภายนอก นั้น แอตคิน (Atkin) ให้เชื่อว่า ข่าวสารเป็นประโยชน์ในฐานะเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการตัดสินใจ ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิด และแก้ไขปัญหามากมาย (Instrumental Utilities) และ จากผลการวิจัยยังพบว่า จากการเปิดรับ รายการ “ ถอดรหัส ” ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยแก้ไขปัญหของสังคม ในระดับที่สูงเช่นเดียวกัน

ดังนั้นการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ตรงตามทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (เสรี วงษ์มณฑา , 2523) ที่ว่า ผู้ที่ชมรายการ “ ถอดรหัส ” แต่ละครั้งมีความมีความตั้งใจจะจงแสวงหาข่าวสาร ไม่ได้ถูกยึดเยียดให้ชม กำหนดความต้องการของตัวเองจากความสนใจมีจุดมุ่งหมาย (Goal - Direction) ที่ชัดเจนในอันที่จะนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ประโยชน์ ภายหลังจากที่ได้รับชมรายการแล้ว เช่น การนำหัวข้อที่รับชมไปเป็นประเด็นในการสนทนากับผู้อื่น จึงมีการใช้ประโยชน์มากกว่าการชมเพื่อการพักผ่อน หรือใช้เวลาร่างให้เกิดประโยชน์ (จากตารางที่ 37) และงานวิจัยที่สอดคล้องได้แก่ ผลงานวิจัย ของ วิยดา เกียวกุล (2537) ศึกษา เรื่อง การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการเปิดรับรายการข่าวทางโทรทัศน์ ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวโทรทัศน์ กับการนำมาใช้ประโยชน์นั้น มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก กล่าวคือ ประชาชนที่มีการเปิดชมรายการโทรทัศน์ในระดับมาก จะมีการนำไปใช้ประโยชน์มาก ส่วนประชาชนที่มีการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์ในระดับน้อย จะมีการนำไปใช้ประโยชน์น้อยด้วยเช่นกัน และงานวิจัยของ ล้ายอง ดวงคำ (2542) ศึกษา เรื่อง พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์กับการนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน ของอาจารย์วิทยาลัย

เอกชนในภาคเหนือ พบว่า พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการนำเนื้อหาสาระจากรายการโทรทัศน์มาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน และ พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์แต่ละประเภท มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน

จากสมมติฐานข้อที่ 2 การเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจต่อรายการ

ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ในด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการ มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับความพึงพอใจต่อรายการ กล่าวคือ หากประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครมีการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” มาก จะมีความพึงพอใจต่อรายการมาก ในทางกลับกัน หากประชาชนมีการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” น้อย จะมีความพึงพอใจต่อรายการน้อย เนื่องจากการความบ่อยครั้งในการเปิดรับชม ทำให้ผู้รับสารได้รับสารมาก เกิดความเข้าใจมากขึ้น ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในรายการมากขึ้น จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

สำหรับความพึงพอใจที่ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้รับจากการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” สอดคล้องกับ ทฤษฎีการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจของ แคทซ์ และคณะ (Katz and Others, 1973) ที่กล่าวว่า จากสภาวะของสังคมและจิตใจที่แตกต่างกัน ก่อให้มนุษย์มีความต้องการแตกต่างกันออกไป ความต้องการที่แตกต่างกันนี้ ทำให้แต่ละคนคาดคะเนสื่อแต่ละประเภท จะสนองความพอใจได้ต่างกันออกไปด้วย ดังนั้นลักษณะของการใช้สื่อของบุคคลที่มีความต้องการไม่เหมือนกัน จะแตกต่างกันไป ขั้นสุดท้าย คือ ความพอใจจากสื่อจะต่างกันไปด้วย จึงพอสรุปได้ว่า ผู้ชมที่ชมรายการ “ ถอดรหัส ” บ่อยครั้ง ต้องการเป็นคนรอบรู้ ทันสมัย ทันเหตุการณ์ จึงเลือกเปิดรับรายการสารคดีเชิงข่าวนี้จากสื่อโทรทัศน์ เนื่องจากเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกรับชมรายการนี้ คือ เพื่อทราบข้อมูลที่เจาะลึก รองลงมาคือ เพื่อทราบสถานการณ์ที่เกิดขึ้นภายในสังคม (จากตารางที่ 12) ทำให้เกิดพฤติกรรมเปิดรับชมรายการ และเมื่อรับชมรายการแล้วพบว่า รายการตอบสนองความพึงพอใจตามที่ต้องการได้ในระดับสูงและแตกต่างกันไปตามความบ่อยครั้งในการเปิดรับรายการ โดยรายการสนองความพึงพอใจในด้านต่างๆ ได้แก่ การนำเสนอที่ไม่เกรงกลัวอิทธิพลมืด รองลงมา คือ พึงพอใจต่อการนำเสนอที่เจาะลึกประเด็นสภาพปัญหาต่างๆ การนำเสนอประเด็นที่ทันต่อเหตุการณ์ การนำเสนอประเด็นที่สะท้อนสภาพสังคม จุดประกายให้เกิดการแก้ไขปัญหาสังคม พึงพอใจในเรื่องราวแปลกใหม่ที่นำ

เสนอ รวมทั้งเสนอข้อเท็จจริงได้อย่างถูกต้อง ความรู้รอบตัว รูปแบบที่นำเสนอมาจากหลายฝ่าย ความเป็นกลางของรายการ มีประเด็นที่เสริมความคิดของตน ผู้ดำเนินรายการมีความเชี่ยวชาญ และ ฟังพอใจต่อการนำประเด็นที่ได้รับชมไปสนทนากับผู้อื่น

นอกจากนี้ ความบ่อยครั้งในการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” แสดงถึงผู้รับสารมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาข่าวสาร ประกอบกับ ผลการวิจัยเรื่องนี้พบว่าประชาชนที่ชมรายการ “ ถอดรหัส ” ด้วยเหตุผล เพื่อต้องการทราบข้อมูลที่เจาะลึก เพื่อนำเรื่องราวไปสนทนา และเพื่อทราบถึงปัญหาและแนวทางแก้ไข มีความพึงพอใจมากกว่า การชมเพื่อการพักผ่อนหรือใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ (จากตารางที่ 39) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาล์มกรีน เวเนเนอร์ และโรเซนเกรน (Palmgreen, Wenne and Rosengren, 1985) ที่ได้สรุปทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจไว้ว่า ผู้รับสารมีความกระตือรือร้น ผู้รับสารเชื่อมโยงความต้องการของตนกับการเลือกใช้สื่อ การใช้สื่อของผู้รับสารถูกมองว่ามีเป้าหมาย (Goal Directed) กล่าวคือ ผู้รับชมรายการ “ ถอดรหัส ” เพื่อต้องการทราบข้อมูลที่เจาะลึก เพื่อนำเรื่องราวไปสนทนา และทราบถึงปัญหาและแนวทางแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบของรายการที่เป็นรายการประเภทสารคดีเชิงข่าว ทำให้มีเป้าหมายในการใช้สื่อ และก่อให้เกิดมีความพึงพอใจมากกว่า การชมเพื่อการพักผ่อน หรือใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ดังนั้นกล่าวได้ว่า พฤติกรรมการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ในด้านความบ่อยครั้งในการชมรายการ มีความสัมพันธ์เชิงบวก กับความพึงพอใจต่อรายการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วียดา เกียวกุล (2537) ศึกษาพบว่า การเปิดรับรายการข่าวโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจเชิงบวก ในด้าน การเรียนรู้ ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัว รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิษฐา สง่างงศิริจิตร (2540) ที่ศึกษาพบว่า การเปิดรับรายการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจ และงานวิจัยของ ธิตติมา อุ่นเมตตาคิจิต (2541) พบว่า การเปิดรับชมรายการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจต่อรายการ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรเพ็ญ พยัคฆาภรณ์ (2539) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ การเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากสื่อมวลชน ของผู้สูงอายุไทย พบว่า การเปิดรับสื่อโทรทัศน์มีความสัมพันธ์ทางลบกับความพึงพอใจจากสื่อมวลชน กล่าวคือ ถ้าผู้สูงอายุเปิดรับสื่อโทรทัศน์มาก จะเกิดความพึงพอใจในสื่อมวลชนน้อย แต่ถ้าผู้สูงอายุเปิดรับสื่อโทรทัศน์น้อย จะมีความพึงพอใจในสื่อมวลชนมาก

จากสมมติฐานข้อที่ 3 ความพึงพอใจต่อรายการ “ ถอดรหัส ” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับ การใช้ประโยชน์จากรายการ

จากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจต่อรายการ “ ถอดรหัส ” มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากรายการ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ กล่าวคือ หากมีความพึงพอใจต่อรายการมาก จะมีการนำข้อมูลหรือสาระจากทางรายการมาใช้ประโยชน์มาก และในทางกลับกัน หากมีความพึงพอใจต่อรายการน้อย จะมีการนำข้อมูลหรือสาระจากทางรายการมาใช้ประโยชน์น้อย

แสดงให้เห็นว่า ความพึงพอใจจากรายการ ในด้าน การนำเสนอประเด็นที่สะท้อนสภาพสังคม ทันทต่อเหตุการณ์ การนำเสนอข้อเท็จจริงได้อย่างถูกต้องและเจาะลึกสภาพปัญหาต่างๆ ความแปลกใหม่ในเรื่องราวที่นำเสนอ มีความรู้รอบตัวที่สอดแทรกในรายการ พึงพอใจต่อการนำเสนอที่ไม่เกรงกลัวอิทธิพล จุดประกายให้เกิดการแก้ไขปัญหาในสังคม และคลายความโดดเดี่ยวของผู้ชม ทำให้ผู้ชมรายการ ทราบสภาพปัญหาต่างๆอย่างเจาะลึก มีความรู้เท่าทันบุคคลรอบข้างมากขึ้น สามารถนำข้อมูลไปเป็นแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ มีโลกทัศน์ที่กว้างไกลขึ้น เป็นการเรียนรู้และศึกษาด้วยตนเอง สามารถนำสาระในรายการไปเป็นหัวข้อสนทนาและเผยแพร่ให้กับผู้อื่นในสังคม เกิดความรู้ว่าตนเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหาสังคม และรายการช่วยเป็นเพื่อนคลายเหงาได้

สังเกตได้ว่า ความพึงพอใจต่อรายการ “ ถอดรหัส ” ของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ในระดับสูง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่น ประชาชนพึงพอใจที่รายการนี้นำเสนอประเด็นที่สะท้อนสภาพสังคม เจาะลึก และทันต่อเหตุการณ์ ทำให้สามารถนำไปเป็นแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ หรือนำไปเป็นประเด็นในการสนทนากับบุคคลอื่น ทั้งนี้เนื่องจากประเด็นที่รายการนำเสนอ ส่วนมาก สอดคล้องกับสภาวะที่เป็นกระแสของสังคมในขณะนั้น เช่น ปัญหาชายแดนไทย – พม่า นอกจากนี้ทางรายการยังหยิบยกสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในสังคมมาตีแผ่ เช่น ปัญหาเรื่องโรคเอดส์ , เรื่องบ่อน หรือ การขายบริการทางเพศของนักศึกษา ซึ่งเรื่องเหล่านี้มีอยู่จริงในสังคม และเป็นเรื่องใกล้ตัวประชาชน ทำให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจและมีการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับสูง

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บลัมเมอร์ และคณะ (Blumler and Others, 1972) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้สื่อเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ พบว่า เพื่อมนุษยสัมพันธ์ (Personal Relation) คือ ให้มีเรื่องราวไปพูดคุยกับผู้อื่น เพื่อเอกลักษณ์ของปัจเจกบุคคล (Personal Identity) คือ เพื่อให้ได้ข้อมูลมาเสริมความเชื่อที่มีอยู่ และเพื่อ ติดตามข่าวสาร (Surveillance) ซึ่งสอดคล้องกับสิ่งที่ผู้ชมรายการ “ ถอดรหัส ” ได้รับ คือ นำสาระในรายการไปเป็นหัวข้อในการสนทนา นำความรู้ที่ได้ไปเผยแพร่ให้บุคคลอื่น นำข้อมูลจากรายการไปเป็นแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ รวมทั้งผู้ชมรายการสามารถทราบข้อเท็จจริง หรือเรื่องราวที่น่าเสนออย่างถูกต้อง ทันเหตุการณ์ และเจาะลึก ทำให้มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล และมีความรอบรู้เท่าทันบุคคลรอบข้างมากขึ้น

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของแมคคอมบส์ และเบคเคอร์ (McCombs and Becker, 1979) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้สื่อความพอใจ เพื่อสนองความต้องการ ดังนี้ คือ ต้องการรู้เหตุการณ์ (Surveillance) เช่น ผู้ชมรายการมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นปัญหาในสังคม และทราบสภาพปัญหาต่างๆ อย่างเจาะลึก เป็นต้น ต้องการช่วยในการตัดสินใจ (Decision) เช่น นำข้อมูลที่ได้รับชมจากรายการมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นต้น ความต้องการข้อมูลเพื่อพูดคุยหรือสนทนา (Discussions) ได้แก่ การนำสาระในรายการไปเป็นหัวข้อการสนทนา และนำความรู้ไปเผยแพร่ให้กับบุคคลอื่น เป็นต้น ความต้องการมีส่วนร่วม (Participating) คือ ผู้ชมรายการเกิดความรู้สึกว่า ตนเองเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยแก้ไข้ปัญหาของสังคม ความต้องการเสริมความคิดเห็น (Reinforcement) ได้แก่ ผู้ชมรายการนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ

รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัย เกี่ยวกับความพึงพอใจในการบริโภคข่าวสาร (News Gratifications) ของเวนเนอร์ (Wenner, 1982) ที่สรุปความพึงพอใจในการบริโภคข่าวสารด้านต่างๆ ไว้เป็นกลุ่มๆ ซึ่งได้แก่ เพื่อประโยชน์ทางด้านข้อมูล (Orientation Gratification) โดยใช้อ้างอิง เป็นแรงเสริมย้ำในความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกบุคคลกับสังคม เพื่อเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลเกี่ยวกับสังคม (Social Gratifications) และเพื่อประโยชน์ในการลดหรือผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ (Para-Orientation Gratifications) จากการดูรายการในระดับสูงเช่นกัน

สรุปได้ว่า หากมีความพึงพอใจต่อรายการมาก จะมีการนำข้อมูลหรือสาระจากทางรายการมาใช้ประโยชน์มาก และในทางกลับกัน หากมีความพึงพอใจต่อรายการน้อย จะมีการนำข้อมูลหรือสาระจากทางรายการมาใช้ประโยชน์น้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ

จากสมมติฐานข้อที่ 4 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะทางประชากรต่างกัน มีการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มี ระดับการศึกษา และ รายได้ต่างกัน มีการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ต่างกัน ส่วนตัวแปรด้าน เพศ อายุ และ อาชีพ ไม่พบความแตกต่างในการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ”

เพศ

จากผลการวิจัย พบว่า การเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ของเพศชายและหญิงมีความบ่อยครั้งในการเปิดรับรายการ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรีนเบอร์ก และคুমัตะ (Greenberg and Kumata,1968) ที่ได้ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลในการทำนายพฤติกรรมการใช้สื่อ ซึ่งพบว่า ลักษณะทางประชากร เช่น เพศ อายุ อาชีพ แต่ละตัวโดยลำพังแล้ว ไม่มีอิทธิพลในการทำนายพฤติกรรมการใช้สื่อเลย นอกจากนี้ยังได้รับการยืนยันจาก แมคเคลอยด์ และโอคีฟ (Mcleod and O ' Keefe, 1972) ที่พบว่า การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรที่มีอิทธิพลการทำนายพฤติกรรมทางการสื่อสาร โดยตัวแปรทางด้านประชากรส่วนใหญ่มักประสบความสำเร็จ เนื่องจาก ตามทฤษฎีการแบ่งกลุ่มทางพฤติกรรมศาสตร์ การสื่อสารของปัจเจกบุคคล เป็นไปตามกลุ่มทางสังคม ที่ตนสังกัดมากกว่า เพศชายและหญิงจึงไม่มีความแตกต่างในการเปิดรับข่าวสาร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของพัชรินทร์ เศวตสุทธิพันธ์ (2537) ศึกษาเรื่อง การสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมทางเลือกรับชมรายการข่าวโทรทัศน์ของผู้ชมในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ผู้ชมรายการที่มีเพศ และอาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดข่าวโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

อายุ

จากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ไม่ว่าจะ ผู้ชมจะมีอายุมากหรือน้อย ก็จะมีการเปิดรับชมรายการ “ ถอดรหัส ” ไม่แตกต่างกัน ซึ่งจากการศึกษา การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนของนักเรียนโรงเรียนสตรีรัตนบุรี ของ ภัทธินดา พันธุเมเสน (2536) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เปิดรับชมข่าวจากสื่อโทรทัศน์เป็นประจำ หรือเกือบประจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวภาคค่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า รายการข่าวโทรทัศน์จึงไม่ใช่รายการที่มีแต่ผู้สูงอายุเท่านั้น เช่นเดียวกับ รายการ “ ถอดรหัส ” ซึ่งเป็นรายการสารคดีเชิงข่าว เจาะลึกประเด็นปัญหาของข่าวที่กำลังเป็นกระแสของสังคม ทำให้เข้าถึงกลุ่มผู้ชมรายการทุกระดับอายุ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของ วิยดา

เกี่ยวกุล (2538) ที่ศึกษาเรื่อง การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับรายการข่าวทางโทรทัศน์ ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีการเปิดรับข่าวโทรทัศน์ ไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ ชนิษฐา สง่างวงศวิจิตร (2540) ที่พบว่า ลักษณะทางประชากรด้านอายุที่ต่างกัน มีการเปิดรับรายการโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

การศึกษา

จากผลการวิจัย พบว่า การเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีความบ่อยครั้งในการชมรายการ “ ถอดรหัส ” มากกว่าผู้ที่จบมัธยมปลาย, ปวช. หรือเทียบเท่า และปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โรบินสัน (Robinson ,1972) ที่พบว่า ระดับการศึกษาของผู้รับสารมีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อ และระดับความรู้ในเรื่อง ข้อมูล ข่าวสาร แตกต่างกันไปด้วย กล่าวคือ กลุ่มที่มีการศึกษาสูง เป็นกลุ่มคนที่มีความรู้ด้านข้อมูลสารคดี และจะเพิ่มพูนความรู้ทางด้านนี้ของตนให้มากโดยการใช้สื่อมวลชน จะเห็นได้ว่า ตัวแปรการศึกษามีอิทธิพลต่อการเปิดรับชมรายการ “ ถอดรหัส ” นอกจากนี้ สเตนเนอร์ (Steiner, 1963) อ้างใน ยูล เบญจรงค์กิจ (2534) ได้ทำการศึกษา พบว่า คนที่มีการศึกษาและอายุมาก นิยมเปิดรับข่าวสารและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสาธารณชนมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาน้อยและอายุน้อย และงานวิจัยของ แม็คคอมบ์ และมัลลินส์ (McCombs and Mullins, 1973) เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา การใช้สื่อมวลชน และ ความสนใจทางการเมือง พบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์โดยตรงกับการใช้สื่อมวลชน และงานวิจัยของ อารยา ศุภุทธิมงคล (2535) พบว่า ประชาชนในกรุงเทพมหานครที่มีการศึกษาต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารทั่วไปจากสื่อโทรทัศน์ต่างกัน นอกจากนี้ยังมีงานวิจัย ของ รัตนา เคะธนาชัยกุล (2539) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะทางประชากร พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน กับความทันสมัย ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน

อาชีพ

จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน มีการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์ เสวตสุทธิพันธ์ (2537) ที่ศึกษาเรื่อง การสำรวจทัศนคติและพฤติกรรมการเลือกรับชมรายการข่าวโทรทัศน์ ของผู้ชมในเขต

กรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ผู้ชมรายการที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน

รายได้

จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้แตกต่างกัน มีการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยผู้ชมรายการโดยผู้ชมรายการที่มีรายได้ 15,000-20,000 บาท มีความบ่อยครั้งในการเปิดรับรายการมากกว่าผู้ชมที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท เนื่องด้วยรายได้เป็นปัจจัยที่มีบทบาทใกล้เคียงกับการศึกษา โดยเฉพาะแล้วคนที่มีการศึกษาสูงมักมีรายได้สูงตามไปด้วย เพราะฉะนั้นจึงถูกผลักดันให้มีความจำเป็นต้องเรียนรู้ข่าวสารด้านต่างๆ ให้ทันต่อเหตุการณ์เสมอ การเปิดรับข่าวสาร จึงจำเป็นสำหรับคนกลุ่มนี้ มากกว่า ผู้ที่มีการศึกษาน้อย และมีรายได้ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ไมเคิล เบอแกน (Michael Burgoon, 1974) ที่ว่า สถานะทางสังคมเศรษฐกิจ ทำให้คนมีวัฒนธรรมที่ต่างกัน มีประสบการณ์ต่างกัน มีทัศนคติ ค่านิยมและเป้าหมายที่ต่างกัน โดยคนที่มีความรู้สูงมักใช้สื่อมวลชนมากกว่าคนที่มีความรู้ต่ำ และการศึกษาของ แมคเนลลี และ คณະ (McNelly and Others, 1968 อ้างใน ยุบล เบญจรงค์กิจ ,2534) พบว่า คนที่มีฐานะดีและมีการศึกษาสูง เป็นกลุ่มคนที่ได้รับข่าวสารที่มีเนื้อหาสาระจากสื่อมวลชนมากที่สุด รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัยดา เกียวกุล (2538) ที่พบว่า ผู้ชมที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีการเปิดรับชมข่าวโทรทัศน์แตกต่างกัน และงานวิจัยของ พรเพ็ญ พยัคฆาภรณ์ (2539) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากสื่อมวลชนของผู้สูงอายุไทย พบว่า ผู้สูงอายุที่มีรายได้ต่างกัน มีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์แตกต่างกัน และจากผลการวิจัยพบว่า ผู้สูงอายุดูโทรทัศน์เพื่อต้องการทราบข่าวสาร เหตุการณ์บ้านเมือง ความรู้ความเคลื่อนไหวต่างๆ

กล่าวโดยสรุป ลักษณะทางประชากร คือ ระดับการศึกษา และ รายได้ มีความแตกต่างกันในการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” โดยพิจารณาจากความบ่อยครั้งในการชมรายการ และหากจะพิจารณาเพิ่มเติมโดยใช้ระยะเวลาการติดตามชมรายการ “ ถอดรหัส ” เป็นเกณฑ์ ผลการวิจัยเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ ผู้ชมรายการที่มีระดับการศึกษา และรายได้ ต่างกัน มีการใช้ระยะเวลาในการติดตามชมรายการต่างกันด้วย กล่าวคือ ผู้ชมรายการที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท และ ปริญญาเอก มีระยะเวลาการติดตามชมรายการนี้ นานกว่า ผู้ชมรายการที่มีการศึกษาระดับมัธยมต้น (ตารางที่ 40) และผู้มีรายได้มากกว่า 15,000 บาทขึ้นไป มีการใช้ระยะเวลาในการติดตามชมรายการนี้นานกว่า ผู้ที่มีรายได้ในช่วง 5,000 – 10,000 บาท (ตารางที่ 41) ซึ่ง

เป็นส่วนสนับสนุนและแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรด้าน ระดับการศึกษา และรายได้ เป็นเครื่องชี้วัดความแตกต่างของการเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

จากสมมติฐานข้อที่ 5 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะทางประชากรต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการ “ ถอดรหัส ” ต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรด้านประชากร ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ สามารถกำหนดทิศทางการความพึงพอใจได้บ้าง ในด้าน ระดับการศึกษา และรายได้ ซึ่งสามารถอภิปรายผลดังนี้

เพศ

ผลการวิจัยพบว่า เพศชายและเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างด้านความพึงพอใจต่อรายการ “ ถอดรหัส ” ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ปัทมาวดี หล่อวิจิตร (2539) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ ทักษะคติ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ “ รายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง ” ของผู้ชม พบว่า ตัวแปรด้านเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อรายการ และ งานวิจัยของ นิลาวัลย์ พาณิชย์รุ่งเรือง (2540) ที่ศึกษาเรื่อง ความน่าเชื่อถือและความพึงพอใจของประชาชนใน กรุงเทพมหานครที่มีต่อรายการข่าวภาคค่ำทางโทรทัศน์ทั้ง 5 ช่อง (3,5,7,9,11) พบว่า เพศที่แตกต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในรายการข่าวภาคค่ำ ฯ

อายุ

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน ไม่มีความแตกต่างด้านความพึงพอใจต่อรายการ “ ถอดรหัส ” ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ และวิยดา เกียวกุล (2537) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการเปิดรับรายการข่าวทางโทรทัศน์ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการข่าวทางโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ ชูศักดิ์ รongสวัสดิ์ (2537) ที่ศึกษา เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบเนื้อหาของรายการมองต่างมุม กับทัศนคติ ความพึงพอใจ และการใช้ประโยชน์ของผู้ชม รายการมองต่างมุม ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 พบว่า ตัวแปรด้านอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับ รูปแบบรายการ เนื้อหา และผู้ดำเนินรายการมองต่างมุม

การศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการ " ถอดรหัส" ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล มั่งคิลกุล (2534) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคม และประชากร กับความต้องการ และความพึงพอใจข่าวสารการเมืองของประชาชนในเขตอำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี พบว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในข่าวสารการเมือง นอกจากนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทมาวดี หล่อวิจิตร (2539) ที่ศึกษาพบว่า การศึกษาที่ต่างกัน ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อ "รายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง" ต่างกัน และงานวิจัยของวิดา เกียวกุล (2538) ที่พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการข่าวโทรทัศน์แตกต่างกัน

อาชีพ

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน ไม่มีความแตกต่างด้านความพึงพอใจต่อรายการ "ถอดรหัส" ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิลาวลัย พาณิชยรุ่งเรือง (2540) ที่ศึกษาพบว่า ตัวแปรด้านอาชีพ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อ ความพึงพอใจในรายการข่าวภาคค่ำ

รายได้

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการ " ถอดรหัส" ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ ประชาชนที่ชมรายการนี้โดยมีรายได้อยู่ในช่วง 10,001-15,000 บาท มีความพึงพอใจต่อรายการมากกว่าผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 35,000 บาทขึ้นไป เนื่องจากรายได้เป็นปัจจัยที่มีบทบาทใกล้เคียงกับการศึกษา โดยเฉลี่ยแล้วบุคคลที่มีการศึกษาสูง มักมีรายได้สูงตามไปด้วย เพราะฉะนั้น ผู้ที่มีรายได้ในช่วง 10,001-15,000 บาท ส่วนมากจะเป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกินปริญญาตรี ดังนั้น เมื่อกลุ่มนี้ได้ชมรายการแล้ว ทำให้รู้สึกว่ามี การเปิดรับข่าวสารมาก มีความเข้าใจในสภาพแวดล้อม และเป็นคนทันสมัย (Atkin, 1973) จึงเกิดความพึงพอใจในรายการมากกว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูง ซึ่งจะมีรายได้สูงตามไปด้วย กลุ่มนี้มักจะดูรายการโดยพิจารณาอย่างจริงจัง ว่ามีเนื้อหาเจาะลึกเพียงใด มีข้อมูลน่าเชื่อถือหรือไม่ จึงจะทำให้เกิดการยอมรับ ทำให้มีความพึงพอใจน้อยกว่ากลุ่มแรก

รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วียดา เกี้ยวกุล (2538) ที่ศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการงานข่าวโทรทัศน์แตกต่างกัน รวมทั้งงานวิจัยของ ปัทมาวดี หล่อวิจิตร (2539) ที่พบว่า รายได้ที่ต่างกัน ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อ “รายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง” ต่างกัน และงานวิจัยของ ธิติมา อุ่นเมตตาคจิต (2541) ที่ศึกษาพบว่า ตัวแปรทางด้าน รายได้ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้ชมรายการ

จากสมมติฐานข้อที่ 6 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีลักษณะทางประชากรต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายการ “ ถอดรหัส” ต่างกัน

จากผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรด้านประชากร ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน สามารถกำหนดทิศทางการความพึงพอใจได้บ้าง ในด้าน ระดับการศึกษา และรายได้ ซึ่งสามารถอภิปรายผลดังนี้

เพศ

ผลการวิจัยพบว่า เพศชายและเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างด้านการใช้ประโยชน์จากรายการ “ถอดรหัส” ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ล้ายอง ดวงคำ (2542) ที่ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการชมรายการโทรทัศน์กับการนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนของอาจารย์วิทยาลัยเอกชนในภาคเหนือ พบว่า อาจารย์ที่มีเพศ ต่างกัน มีการนำเนื้อหาสาระของรายการโทรทัศน์มาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ นิชดา เตรียมชัยศรี (2542) ที่ศึกษา พบว่า เพศต่างกัน ไม่มีความแตกต่างด้านการใช้ประโยชน์จากข่าวสารที่ได้รับผ่านระบบเครือข่าย

อายุ

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน ไม่มีความแตกต่างด้านการใช้ประโยชน์จากรายการ “ ถอดรหัส” ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วียดา เกี้ยวกุล (2537) ที่ศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายการข่าวโทรทัศน์ไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ ล้ายอง ดวงคำ (2542) ที่ศึกษาพบว่า อาจารย์ที่มีอายุต่างกัน มีการนำเนื้อหาสาระของรายการโทรทัศน์มาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

การศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายการ " ถอดรหัส" ต่างกัน กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีการใช้ประโยชน์จากรายการมากกว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือปริญญาตรี ตามแนวคิดพบว่า คนที่มีการศึกษาสูง มักได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะคนเหล่านี้มีความรู้กว้างขวางในหลายเรื่อง และใช้สื่อมวลชนมากกว่าคนที่มีการศึกษาดำ (ปรมะ สตะเวทิน, 2540: 117) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วียดา เกียวกุล (2537) ที่ศึกษาเรื่อง การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับรายการข่าวทางโทรทัศน์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ประชาชนที่มี การศึกษา ต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายการข่าวโทรทัศน์ต่างกัน

อาชีพ

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน ไม่มีความแตกต่างด้านการใช้ประโยชน์จากรายการ " ถอดรหัส" ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปัทมาวดี หล่อวิจิตร (2539) ซึ่งศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง ไม่แตกต่างกัน

รายได้

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการ" ถอดรหัส" ต่างกัน กล่าวคือ ผู้ชมที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท มีการนำข้อมูลจากทางรายการ ไปใช้ประโยชน์มากกว่า ผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 35,000 บาทขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3 ที่ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อรายการ"ถอดรหัส" ต่างกัน พิจารณาว่า รายได้ในช่วง 10,001-15,000 บาท ส่วนมากจะเป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาไม่เกินปริญญาตรี ดังนั้น เมื่อกลุ่มนี้ได้ชมรายการแล้ว ทำให้รู้สึกว่ามี การเปิดรับข่าวสารมาก มีความเข้าใจในสภาพแวดล้อม และเป็นคนทันสมัย (Atkin, 1973) จึงมีการใช้ประโยชน์จากรายการมากกว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูง ซึ่งจะมีรายได้สูงตามไปด้วย กลุ่มนี้มักจะดูรายการโดยพิจารณาอย่างจริงจัง ว่ามีเนื้อหาเจาะลึกเพียงใด มีข้อมูลน่าเชื่อถือหรือไม่ จึงจะทำให้เกิดการยอมรับ ทำให้มีการใช้ประโยชน์จากทางรายการน้อยกว่ากลุ่มแรก และสอดคล้องกับงานวิจัย ของวียดา เกียวกุล (2537) ที่ศึกษาเรื่อง การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับรายการข่าวทางโทรทัศน์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มี รายได้ ต่างกัน มีการใช้ประโยชน์จากการชมรายการข่าวทางโทรทัศน์ต่างกัน

ดังนั้นสามารถสรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรได้ว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มี ระดับการศึกษา และ รายได้ แตกต่างกัน มี การเปิดรับสาร การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจต่อรายการ “ ถอดรหัส ” แตกต่างกัน

การที่ประชาชนแต่ละกลุ่ม มีความพึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกัน ส่วนหนึ่งมาจากความต้องการเพื่อนำไปสนองความพึงพอใจของแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน ดังเช่น ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจรายการ “ ถอดรหัส ” มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาดำกว่า ซึ่งสังเกตได้ว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูง ก็จะประกอบอาชีพที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถสูงไปด้วย จึงจำเป็นต้องมีการรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น เพื่อให้เป็นผู้รอบรู้ทันสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปของสังคม และเพื่อนำข้อมูลไปเป็นแหล่งอ้างอิง และเป็นหัวข้อในการสนทนากับเพื่อนหรือบุคคลอื่นๆ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การเปิดรับชมรายการ “ ถอดรหัส ” ขึ้นอยู่กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่ได้รับจากรายการ ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามแต่ละ ระดับการศึกษา และ รายได้ สอดคล้องกับ ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (The Uses and Gratification Approach) ที่แคทซ์ได้กล่าวไว้ว่า (1) สภาวะทางสังคมและจิตใจก่อให้เกิด (2) ความต้องการของบุคคล และเกิดมี (3) การคาดคะเนความพึงพอใจจากสื่อ แล้วนำไปสู่ (4) การเปิดรับข่าวสารจากสื่อ อันก่อให้เกิดผลคือ (5) การได้รับความพึงพอใจ และ (6) ผลอื่นๆ ที่ตามมา ซึ่งอาจจะไม่ใช่ผลที่ตั้งเจตนาไว้ก็ได้

สามารถสรุปตามทฤษฎีได้ดังนี้ คือ ลักษณะทางประชากรของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ทำให้เกิดความต้องการ และการคาดคะเนความพอใจจากสื่อที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิด การเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ที่แตกต่างกันด้วย นั่นคือ ประชาชนในฐานะผู้รับสารจะเป็นผู้เลือกเปิดรับรายการ “ ถอดรหัส ” ตามความสนใจ และความต้องการของตนเอง ซึ่งปริมาณการเปิดรับจะมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับการนำไปใช้ประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใด รวมทั้งสนองความต้องการของตนเองในด้านใดบ้าง ซึ่งจะแตกต่างกันออกไป

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัย พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่รู้จักรายการ “ ถอดรหัส ” ผ่านทางสื่อโทรทัศน์มากที่สุด แต่การประชาสัมพันธ์รายการผ่านทางแหล่งข่าวสารหรือช่องทางอื่นกลับเข้าถึงประชาชนน้อยมาก ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนหรือกำหนดนโยบายการผลิตรายการ จึงควรประชาสัมพันธ์รายการให้มากกว่านี้ โดยขยายแหล่งข่าวสารหรือช่องทางการเปิดรับให้มากขึ้น โดยผ่านทางสื่อวิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า มีผู้เปิดรับช่องทางเหล่านี้ค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะสื่ออินเทอร์เน็ต ในเว็บไซต์ decode @ itv.co.th ควรมีการหยิบยกประเด็นขึ้นมาอภิปราย เพื่อเป็นการสื่อสารสองทางกับระหว่างผู้ผลิตรายการกับประชาชนผู้รับสาร

และจากผลการวิจัยพบว่า ถึงแม้ประชาชนส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาการติดตามชมรายการ “ ถอดรหัส ” มานานประมาณ 1-2 ปี แต่ความบ่อยครั้งในการเปิดรับรายการมีน้อยคือ 1 ครั้งต่อเดือน ดังนั้นทางผู้วางแผนการผลิตรายการ จึงควรมีการประชาสัมพันธ์ผ่านทางสื่อโทรทัศน์ หรือสื่อวิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ ล่วงหน้าก่อนการแพร่ภาพ ว่าการนำเสนอครั้งต่อไป จะนำเสนอประเด็นเรื่องใด ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ผู้ชมรายการรับรู้ และมีการติดตามชมอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเป็นการขยายกลุ่มผู้รับสารด้วย

2. จากผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจของประชาชน มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากรายการ “ ถอดรหัส ” ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิตรายการ ควรจะคำนึงถึงความต้องการนำไปใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของประชาชน เพื่อที่จะได้ปรับปรุงเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากที่สุด จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการนำเสนอที่ไม่เกรงกลัวอิทธิพลมากที่สุด และจากการชมรายการนี้ ทำให้ประชาชนได้รับความรู้เพิ่มเกี่ยวกับประเด็นปัญหาในสังคม มากที่สุด ดังนั้น เนื้อหาและรูปแบบที่นำเสนอ จึงควรเลือกเสนอเนื้อหาที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ทันเหตุการณ์ เจาะลึก เพื่อให้ประชาชนมีความรอบรู้ ทันโลก และเท่าทันบุคคลรอบข้างมากขึ้น

3. จากผลการวิจัย พบว่า ลักษณะทางประชากรของประชาชนที่แตกต่างกัน ทำให้มีการเปิดรับ การนำไปใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจ แตกต่างกันไป ดังนั้น การนำเสนอรายการ “ ถอดรหัส ” นี้ จึงควรคำนึงถึงผู้ชมรายการ โดยมีการนำเสนอเนื้อหาที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องและเข้าถึง ผู้ชมรายการที่มีความต้องการ และการนำไปใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันไป เช่น ผู้ที่

มีระดับการศึกษาน้อย จะมีการนำไปใช้ประโยชน์น้อยกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับสูง ดังนั้นการนำเสนอประเด็นของเนื้อหา จึงควรเป็นประเด็นที่เข้าใจง่าย มีเนื้อหาที่สามารถหยิบยกประโยชน์มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

4. จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ชมรายการส่วนมากมีความสนใจในประเด็นของเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ “ถอดรหัส” โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เท่านั้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการผลิตรายการ จึงควรมีการปรับปรุงเนื้อหาและรูปแบบของรายการ โดยศึกษาหาข้อมูลในการอ้างอิงเพิ่มขึ้น รวมทั้งเจาะลึกประเด็นปัญหาใหม่ๆ ที่ไม่ซ้ำหรือ ยังไม่มีรายการใดทำ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้ และโลกทัศน์ใหม่ให้กับผู้ชมรายการ และปรับปรุงรูปแบบของสารคดีเชิงข่าวให้มีพัฒนาการขึ้น

5. จากผลการวัดระดับความพึงพอใจ พบว่า ผู้ชมรายการส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับต่ำต่อช่วงเวลาการออกอากาศในปัจจุบัน ทางผู้ผลิตรายการจึงควรมีการปรับเปลี่ยนเวลาการออกอากาศ เนื่องจากช่วงเวลาการออกอากาศในเวลา 21.00 – 21.30 น. เป็นช่วงเวลาที่ช่องอื่นแพร่ภาพละครโทรทัศน์ อาจทำให้ผู้ชมรายการบางกลุ่มไม่สามารถชมอย่างต่อเนื่องได้ ซึ่งหากมีการย้ายเวลาการออกอากาศเป็นช่วงเวลาอื่นหรือวันอื่น อาจทำให้สามารถขยายกลุ่มเป้าหมายได้มากกว่าเดิม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการเปิดรับสาร การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจรายการ " ถอดรหัส" ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มที่คาดว่าจะมีการเปิดรับรายการนี้มากกว่าประชาชนในสวนภูมิภาค ซึ่งเป็นกรอบการวิจัยที่ค่อนข้างจำกัด จึงควรมีการศึกษาวิจัยกลุ่มประชาชนในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ ทั้งในเขตเมือง และชนบท ซึ่งผลการวิจัยอาจแตกต่างกันระหว่างประชาชนในกรุงเทพมหานคร และประชาชนในเขตภูมิภาค เพื่อได้แนวคิดและมุมมองที่หลากหลาย อันเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน ปรับปรุง ปรับเปลี่ยนรายการ เพื่อสนองความต้องการของผู้ชมได้มากยิ่งขึ้นด้วย
2. ควรมีการวิเคราะห์เนื้อหาของรายการ "ถอดรหัส" โดยการทำวิจัยอย่างเจาะลึกในเชิงคุณภาพ ทั้งนี้เนื่องจากการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเพียงอย่างเดียว ทำให้ได้ข้อมูลบางเรื่องไม่ลึกนัก โดยเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวกับจิตใจและสังคมของผู้รับสารแต่ละคน ที่อาจมีผลต่อการรับชมรายการ การนำมาประกอบกันในการพิจารณาทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ จะทำให้ผลการวิจัยสมบูรณ์มากขึ้น
3. ควรมีการศึกษาประเด็นอื่นๆ เพิ่มเติม เช่น การศึกษาความรู้ ทักษะคติ ของผู้ชมรายการ " ถอดรหัส" หรือ การศึกษาความต้องการด้านเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอรายการของผู้ชม รวมถึงการทำวิจัยอย่างเจาะลึกในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับรายการ " ถอดรหัส" เพื่อให้ผลการวิจัยสมบูรณ์ และเพื่อจะได้นำไปปรับปรุงรายการให้มีคุณภาพ และตรงกับความต้องการของผู้รับสารอย่างแท้จริง
4. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบกับรายการสารคดีเชิงข่าวอื่นๆ ที่มีลักษณะเดียวกันกับรายการ " ถอดรหัส" เพื่อชี้ให้เห็นความแตกต่าง ข้อดี ข้อเสีย ของรายการ " ถอดรหัส" และมีส่วนช่วยประเมินรายการได้ในอีกทางหนึ่ง
5. ควรมีการทำวิจัยในสวนของประชาชนที่ไม่ชมรายการ เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสาเหตุที่ไม่เลือกชมรายการ " ถอดรหัส" เพื่อช่วยในการวางแผนการผลิตรายการให้ตรงกับความต้องการของประชาชน